

**Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (GST) = 40 kan. dolarů
Cena 1.62 + 0.08 (GST) = 1.70 dolaru.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

*Datum, dokdy jsou
noviny předplacené,
je v pravém horním
rohu štítku!*

J Time
Committed
À dé lai
convenu

Telefon: 416/530-4222
Fax: 416/530-0069
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 11.

(411.)

Vol. 18.

satellite **1-416**

Thursday,

June 12,

2008

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Rozloučení velvyslance

Pavla Vošalíka

Vážení krajané, milí přátelé,
Čtyři roky se na první pohled zdají být poměrně dlouhým úsekem života, přesto uběhnou rychle a také můj čas jakožto velvyslance České republiky v Kanadě se nachýlil k závěru. Mé představy a plány od počátku vycházely z toho, co v Kanadě vybudovali mí předchůdci a mou ambicí bylo navázat na jejich práci. Z Kanady odjíždím s pocitem, že práce, kterou naše velvyslanectví za uplynulé čtyři roky odvedlo, byla prací produktivní, profesionální a úspěšnou. A myslím, že je právě zde na místě poděkovat všem, kteří se na úspěšné činnosti velvyslanectví podíleli - týmu mých spolupracovníků v Ottawě, kolegům z generálních konzulátů v Montrealu a Torontu a v neposlední řadě krajské komunitě, která pro mne byla po celou dobu mého pobytu skutečným sborem kvalifikovaných poradců.

Často slyším, že mé působení bude spjato se zrušením vízové povinnosti pro české občany. Rád bych zdůraznil, že to jako nejdůležitější prvek necítím. Zrušení vízové povinnosti vnímám jako důležitý krok k vytvoření širšího prostoru pro vzájemnou komunikaci a spolupráci mezi ČR a Kanadou. Pevně věřím, že nedávná návštěva předsedy vlády ČR v Kanadě ukázala, že tento prostor jsme nejen ochotni, ale též schopni využít. I na české krajské komunitě bude záležet, do jaké míry se do tohoto procesu tvůrčím způsobem zapojí.

Před mým nástupcem stojí hned několik úkolů, které mu zde zanechávám v rozpracované podobě. V bilaterální rovině je to příprava několika významných návštěv a dále pak náročné období první poloviny roku 2009, kdy Česká republika bude zastávat funkci předsednické země Evropské unie v Kanadě. Byl bych také upřímně rád, kdyby můj nástupce pokračoval ve spolupráci s krajskými komunitami, které aktivně podporují projekt vzniku památníku obětem komunismu v Ottawě.

Je mnoho přátel, na které budu rád vzpomínat a se kterými budu dál udržovat kontakt. Můj pobyt v Kanadě vnímám - stejně jako svou práci - jako jeden celek, který v sobě přinášel to radostné i to méně radostné. Ale to vše vytváří jeden milý obraz Kanady, který si s sebou odnáším.

Děkuji všem, kteří chválili i těm, kteří svými kritickými připomínkami pomáhali zkvalitňovat práci našeho velvyslanectví.

Nemohu než i nyní na tomto místě zopakovat: buďte hrdí na zemi, ze které pocházíte; máte právo být na ni hrdí a máte pro to mnoho důvodů.

Těším se možná někdy na shledanou.

Pavel Vošalík

Velvyslanec České republiky v Kanadě

Véčko u Václava

TAKTICI U VÁCLAVA (NAHOŘE, ZLEVA): VLADO ČULÍK, JULIUS CSIBA (VPRAVO) MILAN KALIŇÁK (DOLE VLEVO) ANDREJ JERIGA A DAN MIŽENKO

Je zvláštní, že ať se politici snažili, co mohli, aby rozdělili Československo ostrým řezem, v jedné sféře se jim to nepodařilo - v hudbě. Zde jako kdyby neplatily hranice. Podobně jako tomu bylo v minulosti, české skupiny mají úspěch na Slovensku, slovenské v Čechách.

Pravda, první průlom ze Slovenska do Čech udělali v šedesátých letech bratislavští *Beatmeni* ve složení Ursiny, Bedrik, Bednarik a Petro. Jejich legendární hity jako *Break It* nebo *Let's Make Summer Now* byly průlomem do českého beatového světa a objevily se také na *Houpačce*, která byla předchůdcem dnešních rozhlasových hitparád. Však také sklídili za to, že skládají a zpívají anglicky kritiku tehdejších kulturních pracovníků. *Beatmeni* odešli do světa, přesněji řečeno zmizeli za kopečky a mohli jsme je slyšet pouze v nedělních půlhodinách Jacka Allana z BBC.

Jediný, kdo z nich zůstal na Slovensku byl Dežo Ursiny, který počátkem sedmdesátých let přijel na festival se svou kapelou, která se jmenovala *Provisorium*. Jeho dvacetiminutová kompozice *Christmastime* vyšla později na elpíčku, ale moje pirátská nahrávka z koncertu v pražské Lucerně, přes ne příliš velkou kvalitu, toto elpíčko předčí. Rád si tuto nahrávku znovu poslechnu. Bohužel nemám jedinou skladbu od Dodo Šuhajdy a další bratislavské skupiny *The Buttons*. Zatímco česká hudební scéna trpěla těžkou normalizací, na Slovensku se objevovaly skvělé nahrávky Mariana Vargy a *Colegia Musicum*.

Nejenže Bratislava byla jaksi svobodnější, ale uprostřed města byla jakási oáza, kde hudební život přímo pulzoval. Byl to *Vysokoškolský klub* nebo-li *Véčko*. Tam se děly takové věci, že i Marian Varga a Dežo Ursiny, o kterých nyní populární herec, tehdy vlasatý beatnik, Jano Sedal, tvrdil, že by *spolu nejeli v elektrické*, hráli společně, improvizovali a jamovali.

Nejenže ve *Véčku* vystupovali beatoví průkopníci, ale objevovaly se zde české kapely a na tomto místě jako meteorit zazářila v roce 1977 skupina *Taktici*. *Taktici*, jak jméno napovídá, však brzy takticky po vzoru *Beatmenů* zmizeli rovnou do Ameriky. V devadesátých letech se však dali na Slovensku opět dohromady a po letech se letos koncem května vrátili zpět na tento kontinent. I když přijeli do Toronta v poněkud jiném složení, bylo vystoupení u Václava něčím, co mi připomínalo právě *Véčko*. *Taktici* si přivezli s sebou humor, který nebyl násilný, v tom vynikal nejnovější člen kapely, hráč na klávesy a zpěvák Dan Miženko. Když zpíval v *Bláznech: Stretol som raz jednu slečnu hned' mi padla do oka - Nebola však celkom sama viedla si aj bulldoga*, tak se v pohodě pohupovala celá hala v kostele svatého Václava.

Nenápadný ale přesně udávající rytmus bicích Juliusa Csiby doplňovalo kytarové trio: Vlado Čulík, Andrej Jeriga a Milan Kaliňák. Kdo poslouchal, tak cítil, že kapela přesně šlape a nepomáhá si lacinými playbackovými efekty, jak to známe od mnoha špičkových kapel při jejich vystoupeních.

Co mně asi chybělo, to byl moment změny, kdy by se přešlo k něčemu vážnějšímu, právě k tomu, čím vynikali Marian Varga a Dežo Ursiny. Pokud to zde bylo, tak to bylo pouze v delších instrumentálních pasážích, které mi připadaly skvělé, avšak nikoliv hudebně exhibicionistické.

Kdo tento koncert zmeškal nebo i ten kdo nezmeškal a je příznivcem tohoto hudebního žánru, pak se můžete těšit na další koncert, který bude 21. září 2008, kdy do Toronta přijedou *Plastici*. Koncert pod záštitou českého konzulátu bude v rámci osmičkového výročí.

Aleš Březina
